

Bortset fra den foreslåede garantiordning påregnes forslaget ikke at få væsentlige *økonomiske konsekvenser* i forhold til den hidtidige ordning. Det vil fortsat være således, at størrelsen af de beløb, som på de årlige finanslove foreslås bevilget til erhvervsstøtteformål, holdes inden for de fastsatte rammer for de samlede statslige investeringer i Grønland.

Garantiordningen er en nydannelse med hensyn til økonomiske konsekvenser for staten. Det er på indeværende tidspunkt ikke muligt at vurdere størrelsesordenen af behovet for garantier på længere sigt. Behovet det første år efter ordningens ikrafttræden anslås ikke at ville overstige 5 mill. kr. For de følgende 2-3 år anslås det årlige behov til ca. 15 mill. kr., fordelt med 5 mill. kr. til driftslån til fiskerfartøjer, fiskeindustrier og servicevirksomheder for fiskeriet, 5 mill. kr. til driftslån inden for håndværk, handel, landbrug og renavl og 5 mill. kr. til langfristet långivning.

Ifølge lovforslaget bemyndiges ministeren for Grønland til at bestemme tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Om baggrunden for lovforslaget udtalte *ministeren for Grønland* ved fremsættelsen bl. a. følgende:

” — — — — —
Efter at Grønlandsudvalget af 1960 (G. 60) havde anbefalet en intensiveret statsstøtte til det grønlandske erhvervsliv, har ministeriet for Grønland undersøgt, hvorledes G.60s forslag kunne indpasses i de bestående støtteordninger. Resultatet af overvejelserne har været, at man fandt det hensigtsmæssigt at sammenfatte de forskellige former for direkte statslig støtte til det grønlandske erhvervsliv i en ny lov.

Forslaget har været forelagt Grønlands landsråd i 1966, hvor landsrådet fremkom med visse ændringsforslag, som ministeriet for de flestes vedkommende kunne tilslutte sig. Det reviderede forslag blev i 1967 forelagt landsrådet, som tiltrådte forslaget i sin helhed og anbefalede, at forslaget blev sat i kraft snarest muligt.

Hensigten med forslaget er ikke i detaljer at fastlåse omfanget og vilkårene for statens støtte til erhvervslivet i Grønland, men at skabe en hensigtsmæssig ramme for den statsstøtte, hvis omfang og vilkår til enhver tid fastsættes. Mere detaljerede retningslinjer, f. eks. med hensyn til den procentvise størrelse af lånebeløb, vil så kunne fastsættes administrativt og ændres, efterhånden som udviklingen gør dette påkrævet, ligesom det finansielle grundlag tånes tilvejebragt ved bevillinger på de årlige finanslove. — — — — —“

Ved 1. behandling i folketinget anbefaledes lovforslaget af ord-